

Traian Cadan

Cu aripi deschise

Editura MARINEASA
2000

© Traian Cadan & Editura MARINEASA

Cu aripi deschise mă despart de vise

1

Orice cântec este un început
ca o lacrimă ca un sărut
orice lacrimă este un cântec
și arde ca un descântec

orice cântec este o floare
un dor ce în inimă doare
orice floare este o carte
ce se deschide și te cheamă departe

2

La anii mei sunt tânăr ca un vis
mai fraged ca o floare de cais
de dragoste a început să-mi cânte
în inimă o mare de cuvinte

aștept să înflorească trandafirii
ca să pornesc spre țărnul nemuririi
și freamăt tot arzând de nerăbdare
cu sufletul cuprins de-nflăcărare

3

În ianuarie a-nflorit lumina
și albe stele-mpodobesc grădina

4

pomii înalță crengile la cer
sorbind o picătură de mister

pe drum trec sănii lungi cu zurgălăi
câmpul visează pași de mielușei

și flori de gheață încolțesc la geam
o vrăbiuță sare pe un ram

satul ridică fumuri la zenit
ca un bătrân din pipă liniștit

și iarna albă ninge peste văi
cu fulgi de-argint parfum de ghiocei

4

Am privit Mureșul cum trecea printre sălcii
cu pletele scăldate în roua dimineții
fața lui era limpede ca o lacrimă strămoșească
limpede și albastră scânteind ca o sabie dacică
peste zarea curată ca spuma de lapte

Am privit Mureșul și părea un copil
cu ochii albaștri deschiși ca o carte
în care e scrisă vechimea Ardealului
magicul început strălucind ca un astru
obârșia orizontului sacru nespus de albastru

am privit Mureșul alergând peste tulburi câmpii
arzător cum e soarele în amiază trupul i se frângea
ca o vie încărcată de rod ca o grădină apăsată de fructe

5

ca un car tras de boi grâu secerat pus în hambare
pâinea cea nouă pe masă vinul și aurul Ardealului

am privit Mureșul și am văzut bogăția Ardealului
corăbii de aur curgând în valuri deșarte
suferința rămasă în trupul trecutului
comoară ascunsă între file de carte
crescând în câmpii învingând palida moarte

am privit Mureșul în lumina amurgului
împărat îmbrăcat în purpura asfințitului
ținea în brațele sale sceptrul Ardealului
în jurul Carpaților răspândind până departe
tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte

am privit Mureșul și îmi părea într-o seară
sânge al lui Mihai arzând în iubire de țară
sângele luptătorilor jertfiți pentru libertate
am privit Mureșul și în apele sale curate
am văzut Ardealul am văzut Țara

5

Amurgul în ritmul clopotelor acoperă zarea
ca o ploaie de argint se cerne înserarea
și un cal alb coboară neliniștit din cetate
nechezând după stăpân aleargă mai departe

și fluturi de foc din munții albaștri
peste alba cetate se lasă în râuri de aștri
o mantie de aur luna așează pe catedrale
pe case de umbră și ziduri medievale

6

trecutul a murit și-amurgul scânteiază
trecând porți de aramă cu acvile romane
la zori de hiacint albastra noapte visează
pe străzile de argint ale capitalei transilvane

6

Sub cerul roșu-al dragostei fierbinte
am semănat aducerile-aminte
flori de argint pe vechile morminte
sădind lumina-n albe oseminte

sub cerul dragostei cu pași de zei
am alergat și florile de tei
au sângerat în ploaia de scânteii
sub cerul roșu-aprins al dragostei

sub cerul roșu scânteind în zbor
ne-am avântat înflăcărați de dor
cu-aripi de foc vâslind spre viitor
și vor ajunge numai cei ce mor

7

În miez de iarnă ninge liniștit
pe străzile scăldate în ninsoare
și fulgii flori ce vin din infinit
acoperă pământul de candoare

pe cerul alb aleargă soarele iubit
îndrăgostit grăbit la-mbrățișare
și visul se coboară din zenit
ca să nu uit această înserare

8

Fluturi albi încet se lasă
peste lume peste casă
zborul lor în vis m-apasă
cu lungi aripi de mătasă

fluturi mari din depărtare
ard în alba înserare
fulgi de-argint în destrămare
zborul lor în vis mă doare

9

E februarie prinț fără regat
de săbii înghețate-nconjurat
în valuri de zăpadă îmbrăcat
de colțul ierbii-ascunse apărat

se luptă cu al iernii împărat
sfidând împărățiile de gheață
la Polul Nord din suflet alungat
de razele de soare și de viață

8

10

Focul ochilor tăi cumiști
mă arde mă scoate din miști

focul dulce al buzelor tale
îmi iese mereu în cale

focul trupului tău fierbinte
m-a aprins și ard înainte

11

Nu pot să uit oricât mi-ai cere
ochii tău verzi gura de miere

sânii cei fragezi ce înfioară
în brațe de noapte trup de fecioară
nu pot să uit buzele coapte
glasul tău dulce în miez de noapte

12

M-ai lasă-mă să-ți sărut sânii
mai calzi decât lacrima zâniei
mai albi decât spuma de lapte
mai moi decât merele coapte

mereu tot mereu să te sărut
vreau să beau din apa fântânii

din ochii adânci și sâni
mai lasă-mă să ți-i sărut

13

Pădurile albane răsună întristate
și freamătă în umbră de moarte-nfiorate
amurgul tremură pe crestele de piatră
purtând în zbor lumina fermecată

inima lui Horia pulsând în asfințit
așteaptă nemurirea ce încă n-a sosit
și trupul i-a rămas în munți de piatră
să-l frângă roata lunii încă o dată

14

Freământul pământului e aproape
îl simt în ochi și în pleoape

îl simt cum adie pe față
ca o lumină de viață

miroase pământul a soare
din cap și până-n picioare

15

Floare de primăvară
floare albă și rară

ai răsărit în iarbă
floare rară și albă

o primăvară te-aștept
dragoste crudă în piept

floare albă de vis
sufletul mi l-ai deschis

16

Ochii tăi albastre stele
vis al gândurilor mele
gura roșie de fragă
mă încântă noaptea-ntreagă

brațele argint nestins
cu dragoste m-au cuprins
sânii doi faguri de miere
mă îndeamnă la tăcere

17

Ritmuri noi de bucurie
freamătă ieșind din glie
peste dealuri peste vii
eulali eulali

11

cântece de primăvară
se aud din nou afară
peste văi peste câmpii
eulali eulali

triluri dulci de ciocârlie
răsună din veșnicie
glasuri sfinte de copii
eulali eulali

18

Floare albă floare albă
iar ai apărut în iarbă
sufletul meu să te soarbă
floare rară floare albă

floare albă floare nouă
ca o lacrimă de rouă
eu îți rup tulpina-n două
floare rară floare nouă

floare nouă floare-aleasă
eu te iau te duc în casă
tu te faci tot mai frumoasă
floare albă floare-aleasă

19

În grădină a ieșit
iarbă verde de mătasă

vreme bună de iubit
primăvara cea frumoasă

soarele peste câmpie
îndată ce-a răsărit
soarbe nori de apă vie
și o înalță la zenit

în pădure și pe zare
cântec de privighetoare
în livezi și podgorii
cântece de ciocârlii

20

Apleacă alunii albastrei păduri
și chipul în ape-și privește
aleargă nebun sărind pe-arături
și iarba o netezește

adună frunzele moarte pe străzi
și umblă hoinar peste dealuri
scutură poame necoapte-n livezi
prin holde trece în valuri

și norilor lacrimi le stoarce fugind
întruna peste câmpie
e vântul trist adolescent plângând
după a sa copilărie

Cu aripi mari de albatros
pornesc în viață fără teamă

ca o corabie de foc
plutind pe marea de aramă

maturitatea ca un far
în mii de cântece mă cheamă

din adâncimi de chihlimbar
adolescența mă îndeamnă
mi-e sete buzele îmi ard
veșmântul nopții se destramă

un glas mă strigă din înalt
și la plecare mă îndeamnă

în depărtări de diamant
el strălucește ca o flamă

să plec spre țărnul celălalt
tot mă îndeamnă și mă cheamă

mi-e somn să dorm aș vrea să mor
zborul mă doare ca o rană

mă cheamă nu mai pot de dor
să plec în zarea de aramă

maturitate catedrală
cu turlle mari gigantice

care mă-ndeamnă și mă cheamă
ca niște slove tainice

de dimineață mă despart
pornind în zbor din vamă-n vamă

cu aripi albe în neant
de visele ce se destramă

cu aripi deschise
mă despart de vise

22

Mi-e sufletul din argintat azur
țesut de raza frumuseții pur
și trupul rodie îmbietoare
un trandafir învăpăiat spre soare

mi-e inima fântână de cleștar
izvor de apă vie și nectar
ce se revarsă har nemuritor
în cântece de dragoste și dor

23

Ani de iubire îmi zâmbesc în prag
spre ei mă-ndrept ei mă cuprind cu drag

strângându-mă cu foc la pieptul lor
ah cum aş vrea acum să mor de dor

ani optsprezece în obraji îmi ard
ce greu îmi e de ei să mă despart
corabia s-o năpustesc în larg
având o floare albă la catarg

24

Frumoasa primăvară pe câmpul de smarald
în liniştea de ceară când inimile ard
şi soarele suspină în flăcări peste măguri
soseşte-ndrăgostită înveşmântată-n neguri

săgeţi de fericire din asfinţit se lasă
sunt fluturi de lumină cu aripi de mătăasă
ambrozie divină e dulcea înserare
şi noaptea o doresc cu-nfrigurare

25

Pe turlile catedralelor
razele soarelui se odihnesc
şi turlile catedralelor
ca aurul strălucesc

în adâncul pământului
se ascunde aurul
și temelia adâncului
o păzește balaurul

scânteiază mărgăritarele
raze de aur întinerec
pământul și catedralele
ca soarele strălucesc

26

Un glas încet răsună în vale pe-nserat
aprilie de soare în muguri încărcat
iluminări de sânge îmi joacă în priviri
alunecând în ape trecând în unduiri

Loreley cu păr de aur pe o stâncă nu-mi cânta
ci în brațe mai degrabă să te am în luntrea mea
Rinul curge printre stânci vântul pletele-mi răsfiră
și în apele adânci undine cântă din liră

27

Soarele roșu în dimineața roșie
roșu privește din cerul roșu

dealul gri în dimineața gri
gri strălucește sub cerul gri

șesul verde în dimineața verde
verde se-ntinde în valea verde

pe nori de sîdef o stea argintie
se stinge cu sunet de apă zglobie

în flăcări albastre himere nefaste
de păsări nocturne cu aripi de astre

și zorii de aur din cerul de aur
inundă văzduhul și câmpul de aur

28

În codru început-a cântecul de graur
e Phoebus dragoste înveșmântată-n aur
ce-acoperi pământul numai floare
și razele își răspândi-n culoare

în văi de întuneric aprilie-a vărsat
văpăi înmiresmate ca sufletul curat
de ce nu sunt Apollo să te iubesc în spini
o floare nepătată ce crești în mărăcini

29

Focuri vii din cer coboară
și în ape se măsoară
cu sclipiri de diamant
renăscute din neant

aripi albe de visare
se aprind în înserare
pe dealuri și în livezi
răsărind în frunze verzi

scăldate în foc ceresc
plantele în suflet cresc
și din frunze de calupăr
apărut-au flori de nufăr

30

Flăcări albe ai în pleoape
când de mine ești aproape
și se urcă-n zări înalte
flăcări albe fascinante

când se face dimineață
flăcări roșii ai în față
amintirile din gând
flăcări roșii mă cuprind

31

Când zâmbetul luminii se oglindește-n valuri
umbre de foc se lasă pe somnoroase maluri

sclipiri de întuneric pătrund din asfințit
cu raze lungi de aur pe câmpul adormit

duioasele zambile privesc în nemișcare
în munții cei albaștri a astrului plecare

stârnește praf de nouri în purpură slăvită
și trup de faun tânăr cuprinde-a lui iubită

32

Norii albi îmi plac nespus
primăvara la apus
îmbrăcați ca pomii-n floare
ca o zi de sărbătoare

alergând din veșnicie
mielușei de bucurie
nouri albi crâmpiei de soare
primăvara pe răzoare

33

Pe muntele alban
al nopților ocean

cu zorii de fier
încet urcă la cer

departe de ape
de soare aproape

în cânt de ciocârlie
divină armonie

pe muntele alban
izvoare de mărgean

alungă în tăcere
nocturnele mistere

34

Raze înconjurau o frunte pe cruce
și razele înțepau
raze de aur spinii de aur erau
și fariseii nu le vedeau

un astru de înțelepciune sclipea
și lumea se mântuia

raze de soare pe cruce mureau
și razele luminau

35

Stea argintie pe trup sângieru
cu flori de hârtie și sângele viu

animal cu chip de plantă
hidră fără de venin

mineral cu frunte înaltă
copac de rubin

ce frumos e un coral
flacăra pe țarm de val

36

E luna mai un colț de rai
un nor de-argint pe cerul pur
ca o fecioară în serai
frumoasă ca un vis de-azur
în luna mai un cânt de nai
suspina pe-un picior de plai -
o-nfiorare de zefir
cu buze moi de trandafir

și florile scăldate-n mir
sărută chipul lui bălai
natura toată-i un delir
de fericire-n luna mai

37

Înflorit-au pe câmpie
lămpile de păpădie
cântece de bucurie
întuneric să nu fie

se împrăștie-n văzduh
pâlpăirile de duh

mătasă de cucuruz
cu aripi de buburuz

și luminile de sus
se revarsă în auz
învelite-n flori de nalbă
să răsară iarbă albă

38

Dragostea ta mă îmbată
chip de floare-nmiresmată
cu priviri încântătoare
de văpăi amețitoare

părul tău aur curat
inima mi-a tulburat
trupul tău de bronz topit
sufletul mi-a pustiit

39

Vin apele mari
cu frunze de stejari
în valuri cenușii
pe străzile pustii

orașul inundat
tresare supărat
trist și întunecat
sub cerul înstelat

din albe galaxii
curg ape argintii
și leagănă ecouri
de frunze și de nouri

40

În zilele senine
sint ceva cu mine
nedeslușit bine
ce din ceruri vine

ca un cântec ca o boare
și în inimă mă doare
ca o lacrimă de soare
ca o rază ce nu moare

41

Când nufărul s-a deschis
oricine îl poate privi

o floare albă apare în noapte
și sufletul înflori

un izvor a țâșnit în pustiu
și de miere îl știu

24

a înflorit un univers de vis
când nufărul s-a deschis

42

Trupul tău cel mai ales fruct
și gura rodie coaptă
în genele tale privirea mi-am rupt
scânteind iubire necoaptă
ochii tăi două sulite grele
în sărut mai adânc mă străpung
luceferi aprinși între râuri de stele
și nouri de plumb

43

Pe deal alunecă în noapte
sfântul soare întunecând arcade
de iubire în acel palat
al tinereții noastre

din purpură și diamant
în nori un curcubeu de foc
se scutură din loc în loc
arzând în munții de bazalt

se răspândesc fiori de aur
soarele e clopotul lui Dumnezeu
îl vedem dar nu îl auzim
ah ce surzi suntem

44

Trup de nufăr în iubire înmugurit-a pe apă
de la care nemurirea speranțele îmi adapă

ca un cactus înflorit pe o piatră în pustiu
floare albă depărtată cât aş vrea ca să nu ştiu
sânii tăi cei mititei cu miros de lămâiţă
buzele de strugurei şi ochii de ştrengăriţă

floare de nufăr după tine sufăr
mugur de lalea inima-mi te vrea

rază de smarald după tine ard
murmur de tăcere sufletu-mi te cere

ca un cactus înflorit pe o piatră în pustiu
floare albă minunată cât aş vrea să nu te ştiu

45

Seara zboară ca o navă
peste râu peste dumbravă
ridicându-se în slavă
ca o pasăre bolnavă

se înalţă fără grabă
peste câmpul de otavă

ca o floare de agavă
încărcată de otravă

și atunci din depărtări
se revarsă în tăceri
mii de stele peste zări
mii de vise în flăcări

46

Să mergem la plajă iubito cu palmele tale
acoperă-mi genele negre și brațele goale

ascunde-mi privirea văpaie în părul rece
pe urme de ploaie când soarele trece

cu lacrima fierbinte a degetelor moi
sărută-mi pleoapele arzânde și umerii goi

când stăm la umbră de caiși
sărută-mă cu ochi întredeschiși

senzații de nectar pe buze ude
în flori de tei și frunze crude

să mergem la plajă și astăzi la vale
acoperă-mi ochii negri cu brațele goale

47

Floare de nufăr stea fermecată
iubire ascunsă în ochii de fată
perlă crescută din raze de stele
flacăra vie pe buzele mele

ai înflorit în zarea curată
rouă a nopții înmiresmată
lacrimă sfântă crin din vâlcele
văpaie aprinsă în brațele mele

48

La plajă mergem azi la plajă
când soarele e la amiază
eu rup din părul tău o rază
la plajă mergem azi la plajă

când soarele e la amiază
inima lui în dor pulsează
și dragostea ne luminează
când soarele e la amiază

eu rup din părul tău o rază
ca astrul zilei scânteiază
și de iubire lăcrimează
eu rup din părul tău o rază

la plajă mergem azi la plajă
când soarele e la amiază

inima mea în dor pulsează
la plajă mergem azi la plajă

49

Când te afli lângă mine
cântă sferile divine
și acordurile line
se revarsă pe coline

depărtarea ta mă doare
în inimă ca o floare
flacără mistuitoare
ca un glas de vrăjitoare

50

În urma noastră vine înserarea
cu pași adânci și străvezii ca marea

fără cuvinte brațele-și întinde
și pe-amândoi îndată ne cuprinde

lumina nopții-n vraja ei ne leagă
înveșmântându-ne cu dragostea-i întreagă

și farmecul iubirii ne pătrunde
ca nuferii în scânteinde unde

de fericire nimeni nu cuvântă
noi ascultăm în șoaptă liniștea ce cântă

e glasul minunat al înserării
mai tainic decât frumusețea mării

51

Fântâni arteziene sunt sufletele noastre
ce se revarsă-n depărtări albastre

efluvii de lumină țâșnind în infinit
din inimile noastre pulsează fericit
acorduri de vioară duioase flori albastre
văpăi nepieritoare strălucitoare aște

izvoare de iubire sunt sufletele noastre
ce se înalță-n veșnicii albastre

52

Albe statui de vise în nopțile cu stele
susțineți templul gândurilor mele

coloane infinite sublime dansatoare
crescute în iubire și lacrimi arzătoare

driade minunate cu trupuri de fecioare
înmărmurite-n iarbă la umbră de izvoare

cariatide zâne de piatră dantelată
împodobiți altarul pe-acropola carpată

53

Veșminte-ale tăcerii fiori de frumuseți
iluzii de lumină țesute pe pereți

tremurătoare umbre de aur încărcate
rouă cerească strânsă în pietre nestemate

albastrele vitralii din verdele ocean
lacrimi de foc adună în râuri de mărgean

idei înfierbântate ca vinul în potir
inundă orizontul cu flăcări de safir

54

O stea de foc a răsărit
pe cerul cald la asfințit

a înflorit o stea de jar
și nopțile de foc îmi par

o stea de vis din infinit
în albe zări a răsărit

a înflorit o stea de vis
și cerurile mi-a deschis

55

August e numai cântec și lumină
și nici o lună nu e mai senină

un vânt din depărtare adie tot mai blând
un gând îmi amintește că toamnă e curând

grădină roditoare în miezul de curmal
migdale aromate și nuci căzând pe deal

undină jucăușă cu păr de Sânziană
cu ochii de camee și braț de amazoană

sărutul primăverii a dat acum în pârgă
îmbrățișarea verii cu piele de năpârcă

trecut e acest august ca strugurii la gust
himerele își lasă în donița cu must

56

Flori de toamnă aurite
înflorit-au pe morminte
clopote neauzite
răsărite în cuvinte

ca o pasăre de aur
zboară geniul vieții sfânt

și cununa sa de laur
o depune pe pământ

ca în altă primăvară
pe tăcutele morminte
flori albastre să răsară
și să crească din cuvinte

57

Răsună cântecul de nai
peste pădurea desfrunzită
se duce vara cirililai
și nu mai e nici o ispită

căzut-au frunzele din mai
și zarea-i toată înnegrită
ca o caleașcă fără cai
rămasă-n urmă părăsită

și într-al toamnelor serai
ca o colibă de răchită
trec două umbre fără grai
în chip de Pan și Afrodită

58

Dor de ducă dor haihui
din sufletul omului

33

dor de ducă de-altă cale
scaldă inima cu jale

păsările zboară-a toamnă
frunzele sunt ca de stambă
și plecare toate-nseamnă
la plecare toate-ndeamnă

59

O poveste spune codrul risipind pe văi de munte
crengile nenumărate frunzele atât de multe

o poveste-adevărată veșnic nesfârșită rugă
noptilor ce trec îndată zilelor ce vin în fugă

doar izvorul îl ascultă suspinând în calea lui
sfărâmând din stâncă-n stâncă amintirea codrului

viața trece zbuciumată răspândind în văi mărunte
frunzele nenumărate zilele atât de scurte

60

Mi-e tare dor de Iancu
bătrâna povestește
de-aș ști că mai trăiește
m-aș duce să-l sărut

că des vorbea cu tata
pe când eram copilă

apoi plecă deodată
și nu l-am mai știut

de-atunci mi-e tare milă
că Iancu era mândru
pe unde zăbovește
de nu l-am mai văzut

doar când am fost la Deva
era un domn cu barbă
mi s-a părut aieva
că-i Iancu am crezut

61

Zile de vară alunecă lin
cu păsări albastre pe cerul senin

zile de toamnă alungă pe nori
gânduri de-adio cu stol de cocori

zile de iarnă cu fulgii vin
sclipiri să aștearnă din cerul plin

în zile de toamnă cu frunze de tei
noapte albastră te aștept pe alei

62

O stea verde lin apare
pe cerul fără de soare

răspândind în depărtări
pulbere de înserări

în nopțile cu lună plină
ard în vrajă de lumină

fluturele cuprins de moarte
și tu floare ești departe

63

Se duse vara străvezie
ca o petală ruginie
în zare toamna a venit
și pomii toți s-au înnegrit

pe-o adiere de zefir
alb strălucind ca un safir
un trandafir a înflorit
ușor plutind în asfințit

s-au dus și păsări călătoare
și trandafirul nu mai moare
amurgul încărcat de rouă
îl cheamă într-o lume nouă

și iarna crudă a ucis
frumosul trandafir de vis
căci era scris pe trandafir
ca să dispară în delir

64

Pe cerul albastru în fiecă seară
un semn strălucește himeră solară
vecie aprinsă stea fără noroc
o rază de aur o minge de foc

un glob de lumină plutește în zare
ca o strălucire ca o arătare
și toți se întreabă când o să dispară
e flacăra vie balaur sau fiară

o pasăre albă o acvilă rară
cu cioc de oțel și suflet de pară
văpăi are-n aripi din ochi sar scânteii
o ploaie de stele pe urmele ei

din nopți face zi din zi face noapte
și lasă în inimi o spaimă de moarte
un astru de ceară aleargă pe cer
sporind în tăcere al lumii mister

65

Un glas răsună în pustie
eu îl aud și nu răspund
tot mai adânc tot mai profund
un glas răsună în pustie

eu îl aud și nu răspund
și nu știu mâine ce-o să fie
neliniște sau bucurie
eu îl aud și nu răspund

tot mai adânc tot mai profund
în noaptea vremii ce-o să vie
în întuneric mă cufund
tot mai adânc tot mai profund

un glas răsună în pustie
eu îl aud și nu răspund
și nu știu mâine ce-o să fie
un glas răsună în pustie

66

Azi capitală albă în veșnică slăvire
întregul neam te cântă în unire
te-mbraci în strălucire eternă vatră sfântă
în veșnică unire întregul neam te cântă
o flacăra ascunsă din cer a coborât
pe culmile carpatе izvorul care crește
în apa timpului luceafăr împlinit
și vulturul în Dacia întreagă strălucește

cetatea unirii cetate cerească
se-nalță din Mureș stea neînvinsă
la Olt se vestește văpaie nestinsă

38

rotund pe Carpați începe să crească
și se rotește fenix nou în zare
urcându-se în apa străvechilor hotare
la care bourii de veacuri străjuiesc
și zimbrii în dumbrăvi hălăduiesc

e Bălgradul un clopot de mitropolie
peste întreaga românească glie
e Bălgradul un turn de catedrală
peste întreaga românească țară
cetate albă lumea te cinstește
în cântece te-nconjură cu fală
oraș divin mulțimea te slăvește
că-i ești adevărata albă capitală

67

Himere arzătoare chemări din altă lume
iradiați lumina-n adâncuri fără nume

mistere-nșelătoare din zări necunoscute
efigii imprimate în timpuri revolute

rămâneți neschimbate versete din Coran
elogii nesfârșirii ce se preschimbă-n van

68

Imagini dragi de nimfe scaldându-se-n eres
mi-ați limpezit în fraze al vorbei înțeles

pornirilor deșarte din mine-ați dat un sens
rătăcitoare stele vibrând în univers

oglinzi de-argint voi sunteți ca zborul ciocârliei
vitraliile vieții în templul veșniciei

izvoare de lumină ecouri de mărgean
zăpezile eterne crescute an de an

amețitoare șoapte de harpe fermecate
țesute în tăcerea odăii parfumate

incandescente șarje sclipind ca licuricii
improvizații flori de foc și artificii

69

Himera himerelor înaripatul taur
acvilă de-oțel cu inimă trează
se urcă pe cer balaur de aur
în ploaia de stele sclipind ca o rază

lumină de vis ca arca lui Noe
heraldic arzând în amiază
pe cerul deschis de sfântul Sisoe
ca mingea de foc luminează

un vultur se-ndreaptă în zbor către cer
ca astrele viu scânteiază

ușor străbătând în nori de eter
și lumea încet îl urmează

iar Jupiter tronans privind la mister
la marginea mării visează
cu ochii de foc și aripi de fier
să fie fiara vitează

70

Era vară era vis
am deschis un manuscris

pe o margine de vers
am clădit un univers
pe o floare de cais
am urcat în paradis

aud hohote de râs
manuscrisul am închis

am privit în univers
universul era viers

am urcat în paradis
paradisul era vis

Cuprins

1. Orice cântec este un început	5
2. La anii mei sunt tânăr ca un vis	5
3. În ianuarie a-nflorit lumina	5
4. Am privit Mureșul cum trecea printre sălcii	6
5. Amurgul în ritmul clopotelor acoperă zarea	8
6. Sub cerul roșu-al dragostei fierbinte	8
7. În miez de iarnă ninge liniștit	9
8. Fluturi albi încet se lasă	9
9. E februarie prinț fără regat.....	10
10. Focul ochilor tăi cumiți	10
11. Nu pot să uit oricât mi-ai cere	10
12. M-ai lasă-mă să-ți sărut sânii	11
13. Pădurile albane răsună întristate.....	11
14. Freământul pământului e aproape.....	12
15. Floare de primăvară	12
16. Ochii tăi albastre stele	12
17. Ritmuri noi de bucurie	13
18. Floare albă floare albă	13
19. În grădină a ieșit	14
20. Apleacă alunii albastrei păduri	15
21. Cu aripi mari de albatros.....	15
22. Mi-e sufletul din argintat azur	17
23. Ani de iubire îmi zâmbesc în prag	17
24. Frumoasa primăvară pe câmpul de smarald	17
25. Pe turlile catedralelor	18
26. Un glas încet răsună în vale pe-nserat	18
27. Soarele roșu în dimineața roșie	19
28. În codru început-a cântecul de graur	19

29. Focuri vii din cer coboară	20
30. Flăcări albe ai în pleoape	20
31. Când zâmbetul luminii se oglindește-n valuri.....	21
32. Norii albi îmi plac nespus.....	21
33. Pe muntele alban.....	22
34. Raze înconjurau o frunte pe cruce.....	22
35. Stea argintie pe trup sângeriu	23
36. E luna mai un colț de rai.....	23
37. Înflorit-au pe câmpie	24
38. Dragostea ta mă îmbată	24
39. Vin apele mari.....	25
40. În zilele senine	25
41. Când nufărul s-a deschis.....	26
42. Trupul tău cel mai ales fruct	26
43. Pe deal alunecă în noapte.....	27
44. Trup de nufăr în iubire înmugurit-a pe apă	27
45. Seara zboară ca o navă.....	28
46. Să mergem la plajă iubito cu palmele tale.....	29
47. Floare de nufăr stea fermecată.....	29
48. La plajă mergem azi la plajă	30
49. Când te afli lângă mine	30
50. În urma noastră vine înserarea	31
51. Fântâni arteziene sunt sufletele noastre	31
52. Albe statui de vise în nopțile cu stele.....	32
53. Veșminte-ale tăcerii fiori de frumuseți	32
54. O stea de foc a răsărit.....	33
55. August e numai cântec și lumină.....	33
56. Flori de toamnă aurite.....	34
57. Răsună cântecul de nai.....	34
58. Dor de ducă dor haihui	35
59. O poveste spune codrul risipind pe văi de munte ...	35
60. Mi-e tare dor de Iancu.....	36
61. Zile de vară alunecă lin	36

62. O stea verde lin apare.....	37
63. Se duse vara străvezie.....	37
64. Pe cerul albastru în fiecă seară.....	38
65. Un glas răsună în pustie	39
66. Azi capitală albă în veșnică slăvire	40
67. Himere arzătoare chemări din altă lume.....	41
68. Imagini dragi de nimfe scaldându-se-n eres.....	41
69. Himera himerelor înaripatul taur	42
70. Era vară era vis.....	42

De același autor:

IUBIRE DE NEMURIRE

Iubire de nemurire
sete de viață
cale de fericire
neterminată

iubire de nemurire
colț de drum
pe care nu se trece
nicidecum

Consilier editorial – Viorel Marineasa
Tehnoredactor – Dorin Davideanu
Imprimat la TIPOGRAFIA MARINEASA
Str. Mureș nr. 34 – Timișoara, România
Telefon / fax: 056 - 18 32 57. E-mail: gabu@mail.dnttm.ro

web: www.infotim.ro/edmarineasa

Cărțile Editurii Marineasa se pot comanda și pe Internet, la adresa:
www.cartea.ro